

Р Е Ш Е Н И Е

№ 138 /16.06.2020 год., гр. Добрич

В ИМЕТО НА НАРОДА

ДОБРИЧКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, в публично съдебно заседание на осемнадесети май две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СИЛВИЯ САНДЕВА

при участието на секретаря ИРЕНА ДИМИТРОВА, като разгледа докладваното от председателя административно дело № 728 по описа на съда за 2019 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 40 от ЗДОИ.

Делото е образувано след изпращането му за разглеждане на Административен съд – Добрич с определение №16568/04.12.2019г. по адм. д. № 13638/2019 г. по описа на ВАС, V отд., поради отвод на всички съдии от Административен съд – Варна.

Постъпила е жалба от сдружение с нестопанска цел – “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул. “Владислав Варненчик”, бл.40, вх.А, ап.43, със ЕИК 176143308, представлявано от председателя си Юлиан Атанасов Чолаков, срещу решение №6/21.08.2019 г. на председателя на Административен съд – Варна, с което по негово заявление вх.№ П-0006/09.08.2019 г. е отказано предоставянето на достъп до „становището и концепцията на съдия Мария Ганева, представени във връзка с предложението на председателя на съда, съдия Елена Янакиева, тя да бъде назначена от ВСС за заместник -председател на съда, и обсъдени на Общото събрание на съдиите на 12.04.2019 г. (петък) от 13, 30 часа в Първа зала на Административен съд – Варна“. Излагат се доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК. Сочи се, че информацията е отказана с аргументи, неотнормирани към ЗДОИ. Твърдението, че исканата информация не е обществена, противоречи на целта на ЗДОИ, както и на чл.5 и чл.30, ал.2, т.12 от ЗСВ и чл.41 от Конституцията на Република България. Оспорват се изводите в решението за липса на надделяващ обществен интерес. Счита се за необосновано становището на органа, че данните за нравствените и професионалните качества, квалификацията, опита, специфичната подготовка и най-вече данните за личната мотивация за кандидатстване за ръководна длъжност в органите на съдебната власт на съдия Мария Ганева

не са от обществен интерес, а са свързани единствено с нейното съгласие да заеме предложения ѝ пост, „изразено тайно и неясно при какви задкулисни условия“. Сочи се, че предложението за кариерно израстване на съдия Ганева съвпада по време с няколко поредни отвода по „политическото“ адм. дело № 502/2018 г. по описа на Административен съд – Варна, когато чрез заобикаляне на принципа на случайния подбор именно съдия Ганева е определена за председател на тричленния състав. В писмено становище се излагат допълнителни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушение на чл.10, ал.2, изр. 1 от АПК. Твърди се, че в случая именно решаващият орган е предложил съдия Ганева за свой заместник и близките им отношения пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност. Счита се, че не са налице пречки за разкриване на исканата информация по смисъла на чл.37 от ЗДОИ, поради което неправилно и незаконосъобразно административният орган е отказал достъп до нея. Иска се съдът да отмени обжалваното решение и да определи срок на административния орган, в който да предостави исканата обществена информация в пълен обем, както и да присъди на жалбоподателя направените разноски за двете инстанции съгласно приложен списък.

Ответникът - председателят на АдмС - Варна, в писмено становище по делото, оспорва жалбата и иска тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Счита, че отказът е подробно мотивиран и обоснован, поради което не са налице основания за неговата отмяна. Сочи, че концепция, изготвена от съдия Ганева, в качеството ѝ на предложен от председателя на съда съдия, който да заеме поста на заместник председател, не е изготвяна, тъй като такава не се изисква от закона, поради което няма и фактическа възможност тя да бъде предоставена на когото и да е. Твърди, че кандидатът е изложил устно становище на събранието, в което е обсъдена кандидатурата му, което обаче по никакъв начин не кореспондира с доводите, мотивирали жалбоподателя да търси достъп до него по реда на ЗДОИ. Счита, че изложените в жалбата твърдения показват явно неразбиране на закона, тъй като съдия Мария Ганева не е „кандидатствала“ за заемане на длъжността „заместник председател на административния ръководител“, за да се търсят „данни за лична мотивация за кандидатстване на ръководна длъжност“.

Административният съд, след като обсъди и прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление с вх. № П-0006/09.08.2019г. сдружение с нестопанска цел „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков, е поискало от председателя на АдмС-Варна да получи информация за становището и концепцията на съдия Мария Ганева, представени във връзка с предложението на председателя на съда, съдия Елена Янакиева, тя да бъде назначена от ВСС за заместник-председател на съда, и обсъдени на Общото събрание на съдиите на 12.04.2019 г. (петък) от 13, 30 часа в Първа зала на

Административен съд – Варна. В заявлението е посочена предпочитаната форма за предоставяне на информацията и решението. Изложени са обстоятелства, че за получаването и разгласяването на исканата информация е налице надделяващ обществен интерес, тъй като се цели не само повишаването на прозрачността на съда и на процедурите за кариерно издигане, но и разкриването на данни за корупция и обещан кариерен бонус на съдия Мария Ганева във връзка с определянето ѝ за председател на тричленния съдебен състав по адм. дело № 502/2018 г. по описа на Административен съд – Варна.

На 12.08.2019 г. председателят на АдмС – Варна е разпоредил на основание чл.31, ал.2 от ЗДОИ, във вр. чл.37, ал.2 от с.з., заявлението за достъп да се предостави на съдия Мария Ганева, която в тридневен срок от връчването му писмено да заяви съгласие или отказ за предоставяне на информацията.

Със становище с вх.№ ВП-0520/16.08.2019 г. съдия Мария Ганева е изразила своето несъгласие да бъде предоставена исканата информация, като е изложила подробни съображения за това.

С решение № 6/21.08.2019 г. председателят на АдмС – Варна е разгледал заявлението по същество, като е отказал достъп до исканата с него информация. Изложени са мотиви, че в частта, в която се търси достъп до „концепцията“ на съдия Мария Ганева, законовият регламент, относим към избора на заместник – председател на съд, не предполага предложеният от председателя кандидат да изготвя концепция. Предвид липсата на такова изискване, концепция от съдия М.Ганева изобщо не е изготвена, респективно няма как да е представена или обсъждана на общото събрание, поради което в тази част не се налага квалификация на търсената информация. По отношение на частта, в която се търси достъп до становището на съдия Ганева, изразено на проведеното на 12.04.2019 г. общо събрание на съдиите от Административен съд – Варна, е прието, че исканата информация има служебен характер по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, но третото заинтересовано лице е изразило изричното си несъгласие за нейното предоставяне, което е основание за отказ съобразно чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Заявителят не е доказал фактите, с чието проявление е свързана законната презумпция по §1, т.5, б.“б“ и б.“г“ от ДР на ЗДОИ, за да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, който да преодолее ограничението за достъп до служебна обществена информация по аргумент от чл.13, ал.4 от ЗДОИ, във вр. чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Прието е, че становището на съдия М.Ганева, свързано предимно с нейното съгласие да заеме поста, е обосновано от лични мотиви, които няма как да пояснят на заявителя факти, свързани с корупция или кариерни бонуси. То няма самостоятелно значение, а е част от общата процедура по избор за зам. председател и е насочено единствено към останалите магистрати в съда, които представляват общото събрание, призвано да изрази становище по предложението на председателя. Последното не е императив, като законодателят предвижда оперативна самостоятелност на събранието в

разпоредбата на чл.92, ал.2, т.3 от ЗСВ дали да изрази становище по предложението на председателя или не. Становището на кандидата не ангажира отговор на другите съдии, не обосновава задължение у тях да гласуват или не за него. То е предположено от закона, в случай че кандидатът за заемане на този пост желае да се изкаже, поради което предоставянето му нито ще повиши прозрачността на съда, нито ще способства някой да формира извод по отношение на наличие или липса на корупция или кариерни бонуси.

Решението за отказ е връчено на заявителя с писмо с обратна разписка на 27.08.2019г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи :

Предмет на оспорване в настоящото производство е решение, постановено в производство по чл.28 и сл. от ЗДОИ.

В случая решението обективира два акта, различни по своята правна същност и характер, а именно акт по чл.33 от ЗДОИ с уведомителен характер и решение по чл.38, във вр. чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Отказът за предоставяне на достъп до обществена информация в частта относно концепцията на съдия Ганева не носи белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, независимо от съдържащото се в него изявление и направения краен извод, че следва да бъде отказано предоставянето на достъп. В случая непредоставянето на информация по подаденото искане е резултат не на постановен отказ за предоставяне на достъп до тази информация, а с оглед на обстоятелството, че органът обективно не разполага с нея – не е създадена и не се съхранява при него исканата информация. Изрично в решението на председателя на АдмС – Варна е посочено, че предложеният за зам. председател на съда кандидат не е изготвял концепция (предвид липсата на законово изискване), поради което няма как такава да е представена или обсъждана на общото събрание на съдиите. Щом информацията не е създадена, тя не може да бъде предоставена, защото фактически не съществува, не е налична при органа. Липсата на информация е липса на елемент от фактическия състав, който регламентира компетентността на органа. С оглед на това за него не е налице задължение да се произнесе с индивидуален административен акт, с който да я предостави или да откаже предоставянето ѝ. По тези съображения жалбата срещу решението в частта, в която заявителят е уведомен, че му се отказва достъп “до концепцията на съдия Мария Ганева”, се явява процесуално недопустима поради липса на предмет и следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото в тази част - прекратено.

Жалбата в останалата част, касаеща оспорването на отказа за предоставянето на достъп до становището на съдия Мария Ганева, представено и обсъдено на Общото събрание на съдиите на АдмС – Варна, проведено на 12.04.2019 г., като подадена срещу акт, подлежащ на съдебно

обжалване, от легитимирано лице и в законоустановения срок съгласно определение № 3670/10.03.2020 г. по адм. дело № 2390/2020 г. по описа на ВАС, V отд., е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението за отказ е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му по закон, при спазване на изискванията за форма и съдържание съгласно чл.38 от ЗДОИ, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че е нарушена разпоредбата на чл.10, ал.2 от АПК, тъй като административният орган е в близки отношения със заинтересованото лице, пораждащи основателни съмнения в неговата безпристрастност. Обстоятелството, че председателят на АдмС – Варна е предложил съдия Мария Ганева за заместник – председател на съда, не води непременно до извод, че е бил предубеден при разглеждане на заявлението. Административният орган е действал в рамките на правомощията си по закон, излагайки подробни съображения за отказа си за достъп до търсената информация, поради което не може да се приеме, че е проявил пристрастност в преценката си.

В обжалваното решение за отказ исканата информация е окачествена като служебна обществена информация по смисъла на 11 от ЗДОИ, като основният мотив за нейното непредоставяне е липсата на надделяващ обществен интерес и изричното несъгласие за това на третото засегнато лице.

Съгласно чл.13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, като той може да бъде ограничен при условията на чл.13, ал.2 от ЗДОИ. От друга страна, в чл.37 от ЗДОИ са изброени основанията за отказ, едно от които е достъпът да засяга интересите на трето лице и то изрично да е отказало предоставяне на исканата обществена информация. И в двата случая обаче забраната за достъп до обществена информация отпада при наличието на надделяващ обществен интерес по аргумент от чл.13, ал.4 от ЗДОИ и чл.37, ал.1, т.2, предл. последното от ЗДОИ, с оглед на което правилно и законосъобразно административният орган е изследвал дали действително е налице такъв, преценявайки внимателно доводите и твърденията в заявлението на жалбоподателя.

Според определението в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. Според §1, т.5 от ДР на ЗДОИ, до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията : а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, ал.1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразността и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл.3; г) разкрива

корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации; д) опровергава разпространена недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси.

В заявлението са развити доводи, че с предоставянето на исканата информация се цели повишаването на прозрачността на съда и на процедурите за кариерно издигане, както и разкриването на данни за корупция и обещан кариерен бонус на съдия Мария Ганева във връзка с определянето ѝ за председател на тричленния съдебен състав по адм. дело № 502/2018 г. “при погазване на принципа на случайния подбор и последвалите безцеремонни съдопроизводствени действия, които излизат извън границите на професионализма и навлизат в зоната на НК”. Идентични твърдения са изложени и в жалбата до съда, в която е посочено, че предложението за кариерно израстване на съдия Ганева съвпада с няколко поредни отвода по “политическото” адм. д. № 502/2018 г., когато чрез заобикаляне на принципа за случайния подбор тя е определена за председател на тричленния състав, като „впоследствие делото е решено в полза на ТИМ след нейните забележителни съдопроизводствени действия“. От така изложеното емоционално становище не става ясно каква е връзката между цитираното дело и предложението съдия М.Ганева да бъде назначена за заместник на административния ръководител и с какво нейното изказване по повод на това предложение ще допринесе за повишаване на прозрачността на съда и в частност на процедурите за кариерно израстване или пък за разкриване на корупция и злоупотреба с власт по смисъла на §1, т.5, б. “б” и б. “г” от ДР на ЗДОИ. Правилни и обосновани са мотивите към решението, че изразеното от съдия Ганева становище на общото събрание не кореспондира с обявената от заявителя цел да открие “данни за корупция и обещан кариерен бонус”, тъй като определянето ѝ за председател на тричленния съдебен състав по адм. д. № 502/2019 г. предхожда разпределянето на делото и не е свързано със системата за случайно разпределение на делата, чрез която се прави избор на докладчика по делото, а не на председателя на състава.

По същество изявленията на кандидата отразяват неговата субективна позиция по направеното предложение и нямат никакво отношение към твърденията в заявлението за надделяващ обществен интерес. Законосъобразно е становището на органа, че личните мотиви и съгласие на съдия М.Ганева да заеме поста не могат да пояснят факти и обстоятелства, свързани с корупция или кариерни бонуси. Неосновани са твърденията в жалбата и в допълнителното писмено становище на жалбоподателя, че “данните за личната мотивация за кандидатстване на ръководна длъжност” на магистрата са от обществен интерес и становището му като публична личност с оглед на заеманата от него длъжност следва да бъде известно на обществото, за да се изпълни целта на ЗДОИ. Основателно е възражението в писмения отговор на ответника, че съдия Мария Ганева не е “кандидатствала” за заемане на длъжността

“заместник на административния ръководител”, за да се търсят “данни за лична мотивация за кандидатстване на ръководна длъжност”.

В жалбата се сочи, че е необоснована тезата на административния орган, че данните за нравствените и професионалните качества, квалификацията, опита и специфичната подготовка на кандидата за ръководна длъжност не са от обществен интерес, но първо, такава теза не се съдържа изобщо в мотивите към обжалваното решение, и второ преценката за качествата и морала на предложения кандидат се прави от ВСС по силата на чл.168 от ЗСВ, в който са предвидени достатъчно гаранции за публичност, откритост и прозрачност на процедурата за назначаване на заместник на административен ръководител на съд. Споделят се изводите в решението, че становището на кандидата няма самостоятелно значение, а е част от общата процедура по чл.168 от ЗСВ, както и че неговото изказване е насочено единствено към общото събрание на съдиите, което по закон изслушва предложените от председателя на съда кандидати за назначаване на негови заместници, но не е задължено да изрази становище относно предложенията (чл.92, ал.2, т.3 от ЗСВ), поради което предоставянето на исканата информация нито ще повиши прозрачността на съда, нито ще способства някой да формира извод за наличието или липсата на корупция или кариерни бонуси. Неоснователно е позоваването в допълнителното писмено становище на публичността на заседанията на ВСС, защото законът не поставя такова изискване към общите събрания на съдилищата. Не може да се споделят и доводите на жалбоподателя, че с получаването на исканата информация се цели установяването на факти и обстоятелства, подходящи за сезиране на компетентните органи за извършено престъпление. От становището на третото заинтересовано лице по чл.31 от ЗДОИ е видно, че заявителят е сезирал разследващите органи по НПК, като е подал “жалба – сигнал” до Районна прокуратура – Варна, поради което събирането на допълнителни данни и доказателства е в тяхната компетентност. Що се отнася до твърденията за “безцеремонните” съдопроизводствени действия на съдия Ганева като председател на съдебния състав по посоченото в заявлението дело, те не само не подлежат на разглеждане по ЗДОИ, но и говорят недвусмислено, че с исканата информация лицето не преследва легитимната цел по §1, т.6 и т.5 от ДР на ЗДОИ, във вр. чл.2, ал.1 от ЗДОИ, а е водено от друг частен интерес, който излиза извън рамките на общественозначимата информация, даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължените по чл.3 от ЗДОИ субекти.

При липсата на данни за надделяващ обществен интерес правилно председателят на АдмС – Варна е преценил, че не може да бъде преодоляна забраната на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, поради което и при наличието на изрично писмено несъгласие на третото засегнато лице да бъде предоставена исканата информация е постановил едно законосъобразно решение за отказ. Безспорно разпоредбите на чл.5, ал.1 от ЗСВ, във вр. 41 от КРБ, дават право на гражданите на информация за

работата на съдебната власт, но когато достъпът до исканата информация се осъществява по реда на ЗДОИ с оглед на нейния характер, то административният орган е длъжен да провери дали са налице материалноправните предпоставки за разкриването ѝ по този закон. Именно това е направено в обжалваното решение, в което е констатирано, че съществуват законови пречки за предоставянето на търсената информация. Административният орган е обсъдил детайлно дали чрез исканото становище ще се постигнат целите на ЗДОИ и е изложил обосновани мотиви защо счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, оборвайки презумпцията по §1, т.5 от ДР на ЗДОИ, поради което не се констатира порочи на акта по смисъла на чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че обжалваният отказ е правилен и законосъобразен, поради което жалбата в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид на изхода от спора и по аргумент на противното от чл.143, ал.1 и ал.2 от АПК жалбоподателят няма право на разноски по делото.

Водим от горното и на основание чл.159, т.1 и чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на сдружение с нестопанска цел – “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул. “Владислав Варненчик”, бл.40, вх.А, ап.43, със ЕИК 176143308, представлявано от председателя си Юлиян Атанасов Чолаков, срещу решение №6/21.08.2019 г. на председателя на Административен съд – Варна, В ЧАСТТА, в която по негово заявление вх.№ П-0006/09.08.2019 г. е отказано предоставянето на достъп до „концепцията на съдия Мария Ганева, представена във връзка с предложението на председателя на съда, съдия Елена Янакиева, тя да бъде назначена от ВСС за заместник-председател на съда и обсъдена на Общото събрание на съдиите на 12.04.2019 г. (петък) от 13, 30 часа в Първа зала на Административен съд – Варна“ и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение с нестопанска цел – “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”, със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул. “Владислав Варненчик”, бл.40, вх.А, ап.43, със ЕИК 176143308, представлявано от председателя си Юлиян Атанасов Чолаков, срещу решение №6/21.08.2019 г. на председателя на Административен съд – Варна, В ЧАСТТА, в която по негово заявление вх.№ П-0006/09.08.2019 г. е отказано предоставянето на достъп до „становището на съдия Мария Ганева, представено във връзка с предложението на председателя на съда, съдия Елена Янакиева, тя да бъде назначена от ВСС за заместник-председател на съда и обсъдено на Общото събрание на съдиите на 12.04.2019 г. (петък) от 13, 30 часа в Първа зала на Административен съд – Варна“.

РЕШЕНИЕТО в прекратителната му част, имаща характер на определение, може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му, а в останалата му част не подлежи на обжалване.

Административен съдия: